

Aleksis K – Sunnuntai-Kaleva (25.9.)

## Jätittä potitta

Tätä kirjoitettaessa ei ole tiedossa, onko joku voittanut Suomen suurimman lottovoiton, mutta tätä luettaessa se jo tiedetään. Jollain ihmeellisellä konstilla Veikkaus on onnistunut ennustamaan, että jättipotin koko on noin yhdeksän miljoonaa euroa. Mistä ne sen tiesivät jo viikko sitten, heti sen jälkeen, kun 8,1 miljoonan euron voitto jäi jakamatta? Ei edes pääjohtaja Veikko Tipsander – lottotyöstä puhumattakaan – voinut silloin vielä arvata, kuinka ärhäkkäästi suomalaiset innostuvat viikon mittaan lottoamaan. Luultavasti asian on kertonut eläkkeellä oleva lottovalvoja Aulis Gerlander, joka tunnetusti on ainoa mies maassamme, joka oikeasti ymmärtää näiden asioiden päälle.

Joka tapauksessa siis paljon rahaa on liossa, oikeastaan liikaakin. Kuka muka oikeasti tarvitsee yhdeksää miljoonaa euroa? Eihän sellaista summaa ehdi millään kuluttaa yhden ihmiselämän aikana. Jos yrittääkin, ihmiselämä luultavasti lyhenee yrittämisestä niin paljon, ettei siitä mitään tule. Lehdissä on tapana havainnollistaa tällaisia käsittämättömiä rahamääriä laskemalla, mitä kaikkea niillä saisi ja kuinka paljon. Esimerkiksi yhdeksällä miljoonalla saa 750 000 pulloa Koskenkorvaa. Pelkästään sellaisen määrän kuljettaminen Alkosta kotiin vie aikaa päiväkausia, vaikka käytössä olisi reilunkokoinen pakettiauto. Kolmen varttimiljoonan pullon juominen on vielä isompi urakka, vaikka olisi kavereitakin apuna – niin kuin epäilemättä tosiaan olisi. Silti hyvin luultavasti ainakin puoli miljoonaa pulloa jäisi perikunnalle jaettavaksi.

Paljon parempi vaihtoehto ei ole yhdeksän miljoonan euron sijoittaminen maailmanympärysmatkailuun. Menopaluumatka täältä sinne ja takaisin luksusluokassa maksaa ehkä 100 000 euroa, joten jättipotilla sen voi tehdä 90 kertaa. Vaikka voittajan ikä sattuisi riittämäänkin näin moneen matkaan – joista jokaiseen kuluu vähintään kuukausi – mahtaako riittää kiinnostus? Kun maailman ympäryys on kerran nähty, se on siinä. Uusinnat ovat pelkkää vanhan toistoa, pitkäveteistä jollotusta, saman asian jauhamista. Eikä sellaisella matkalla edes pääse mihinkään, koska aina loppujen lopuksi palataan samaan paikkaan.

Lisäksi kannattaa miettiä sitä, kuinka paljon kateutta ja pahaa mieltä yhdeksän miljoonan euron osuminen yhdelle voittajalle aiheuttaa kaikille niille, jotka eivät voittaneet. Ja aivan varmaa on, että myös voittajaa harmittaa suunnattomasti, kun tuli voitetuksi tällä viikolla eikä vasta seuraavalla, Silloin potti olisi kymmenen miljoonaa euroa, joka tasalukuna jäisi historiaan aivan toisin kuin yhdeksän miljoonaa.

Kun lotossa voittaminen on näinkin ikävää, pitäisi ottaa käyttöön sama systeemi kuin Kreikan lainojen vakuuksissa. Siis isojakin jättipotteja voidaan jakaa, mutta niille pitää asettaa niin kova hinta, ettei muilla tee mieli voittaa. Jos 9 000 000 euron lottopotin määrätään veroa 9 000 000,80 euroa, voittajalle tulee nettotappiota saman verran kuin niille, jotka eivät voittaneet, vaan maksoivat rivistään 80 senttiä. Se on tasa-arvoa, jos mikä.



Artikkelin lähde Kaleva